

אמרי שפר אוסף 'תפ'
מתוך 'ליקוטי שמואל'
מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ
eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד .

החיבור הראשון הופיע במסגרת

'מפעל ליקוטי שמואל'

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו"

בשעה טובה ומוצלחת, בסייעתא דשמיא, רואה אור ספר חדש ומפעים

ליקוטי שמואל – חומש בראשית

לאחר שנים של עיון, איסוף, ליקוט ועריכה, יוצא לאור ספר ייחודי המאגד –סוף מעשה במחשבה תחילה את מיטב הקטעים, המאמרים, הסיפורים והמשלים שהופיעו בעלוני פרשת השבוע בשנים האחרונות. דברי חן ושכל טוב, שנבחרו בקפידה וערוכים בטוב טעם, כדי להחיות את הלב ולהאיר את השולחן

- מתוכן הפרקים: רעיונות מאירי עיניים לפרשיות השבוע • משלים מעוררי מחשבה • סיפורים נוגעים ללב • פנינים להעשרה ולהעברה בשולחן שבת

מתאים ללימוד אישי, למסירת דבר תורה ולשיחה משפחתית

ערוך ומוגש בעמל רב על ידי הרה"ג שמואל אייזיקוביץ שליט"א

כעת למכירה במחיר שווה לכל נפש –כרך ראשון על חומש בראשית

להזמנה:

<https://dash.bookpod.co.il/product/2231>

אומר הרמב"ן: לעולם לא יצליחו בני עשיו למחות את שמנו. אם יעקב אומר "והיה המחנה הנותר לפליטה" זה אומר שזה לדורות אם יקום מלך וינסה לחסל את העם היהודי במקום אחד, יקום מלך אחר שיציל אותם במקום אחר... זאת אומרת - לא תהיה כליה מוחלטת על עם ישראל.

אין בעולם דבר נקי לחלוטין. זוהי מהותו של העולם הגשמי – הוא אינו מושלם. מהותו היא שיש בו העלם והסתר, שיש בו חוסר ופגם.

אין דבר חשוב יותר ממצוות ישוב ארץ ישראל. שלא יחשוב מישהו לעצמו, שעדיף לו לשבת בחו"ל במקום של תורה, מאשר לעלות לארץ ישראל, שיש בה תופעות של "כנעניות", אלא, ככתוב במסכת כתובות (ק"י): "לעולם ידור אדם בארץ ישראל, אפילו בעיר שרובה גוים, ואל ידור בחוצה-לארץ, ואפילו בעיר שרובה ישראל. שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלו-ה וכל הדר בחוצה-לארץ דומה כמי שאין לו אלו-ה".

אלוף נחת. בדרך הלצה, למה אנו מאחלים "אידישע נחת", מפני שאלוף נחת היה מצאצאי עשו, ולכן אנו אומרים לא נחת כזה ח"ו רק אידישע נחת.

אמונה של אדם משתקפת אפילו בתשובתו לשאלה "מה שלומך?" אם אדם עונה "שלא יהיה יותר גרוע" וכיו"ב, בשמים אומרים "מה? למרות הבריאות שקיבלת, הילדים, הפרנסה אתה עוד מתלונן? טוב, אז אם כך, בוא ותראה מה זה באמת גרוע..." ואם יהודי עונה "ברוך ה'... תודה לא-ל הכול דבש..." בשמים אומרים "מה, למרות הקשיים שלך אתה מודה לקב"ה...? אז אם כך בוא ותראה חמוד מה זה באמת דבש..."

אמר מי שאמר: ישנם בתי כנסת כאלה, שאם אדם מאחר לתפילת מנחה רגע או שניים - "ותעבור המנחה על פניו."

אמר רבי שמעון בן יוחאי, הלכה היא בידוע שעשו שונא ליעקב, אלא שנכמרו רחמיו באותה שעה ונשקו בכל לבו (רש"י).

דברי רש"י סוללים את מסילות ההשקפה הבהירה, לאמר, לא רק עשיו בימים ההם שונא את יעקב אחיו, אלא הלכה היא וטבע שקבע הבורא בעולמו, שכל גוי שונא לכל יהודי. על בסיס זה עלינו להביט על כל גוי כמי ששונא אותנו ומבקש את רעתנו, ועלינו להתייחס אל מאורעות שנאת הגוים ליהודים בכל העולם, באספקלריה של 'הלכה בידוע שעשו שונא ליעקב'.

"ארצה שער" (ל"ב ד'). רש"י: לארץ שער, כל תיבה שצריכה 'למד' בתחילתה הטיל לה הכתוב 'הא' בסופה. ולכאורה אם צריכים להוסיף אות אחת, מה ההבדל אם בהתחלה או בסוף? אלא מכאן למדים שיש למעט בדיבור, ואפילו דבר שיצטרך לבסוף לדבר - אעפ"כ כל זמן שיכול להתאפק - לא ידבר. (רבי מנחם מוורקי)

את בעל חידושי הרי"ם זי"ע שאלו פעם, מדוע החילוניים כל כך מצליחים במעשיהם הרעים, והלא השקר אינו ראוי לקיום. והשיב על כך, החילוניים עושים אמנם את מעשיהם למען השקר, אולם הם עושים זאת באמת ובתמים, ואילו החרדים עושים אמנם למען האמת, אולם אינם עושים זאת בכל האמת והתמימות.

את האדם דנים ומודדים על פי הכוונה שבמעשיו, ולא על פי התוצאות שהושגו בפועל, כי אלו אינם בשליטתו כלל.

בברכת 'אשר יצר': "גלוי וידוע לפני כיסא כבודך..." בשום מקום בתפילה שחרית, מנחה וערבית כולל מוסף לא מוזכר כיסא כבודו של ה'! מה העניין דווקא בברכת אשר יצר?! ומתרץ הגאון: אלא שתדע שה' משגיח אפילו על הפסולת שיוצאת מגופך... (הגאון מווילנא)

בדורנו, "הסוחר" מוכר לנו גם סחורה אחרת: התמכרות לחדשות, לרשתות חברתיות ולעדכוני בלתי פוסקים. היצר יודע שאם יצליח למשוך את תשומת לבנו ולמלא את ראשנו ברעש חיצוני, הוא ינתק אותנו מהעולם הפנימי, מהקשר האמיתי עם הקב"ה.

בדרך כלל, בכל תענית יש לצום עד הערב בצאת הכוכבים, אולם הפוסקים נחלקו במקרה והחופה מתקיימת מבעוד יום, האם התענית של החתן והכלה צריכה להיות עד הערב, או רק עד אחרי החופה, ויכולים לאכול אחרי החופה טרם צאת הכוכבים. יש מהם שכתבו שלפי הטעם של

מחילת עוונות צריכים לצום עד הערב (בית שמואל שם אבהע"ז סא, סק"ו ועוד), ויש שכתבו שאחרי החופה מותרים לאכול, כי זה כמו מוצאי יום כיפור (נחלת שבעה; עזר מקודש, ועוד).

בחורים ואברכים רבים שהיו שקועים בתורה בשנות הישיבה – יורדים. הם ממשיכים להתפלל בציבור, שומרים על מינימום של קביעות עיתים לתורה, אך הניצוץ הפנימי כבה. הם כבר אינם חווים את הבעירה הפנימית ואת החיבור העמוק לקדושה שהיה להם בעבר.

ביקורת עצמית היא כמו מלח. מעט ממנו, כאשר הכוונה לשפר את המאכל – מועיל מאוד. אבל מנה יתירה, כאשר המטרה אינה לשפר אלא להרוס – הדבר מקדיח לחלוטין את התבשיל.

בעל ה"מטה יהודה" מבאר שברכה זו – **"ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל..."** - היא למעשה קללה ח"ו מצד המלאך שהוא שרו של עשיו ליעקב. ומדוע? שהרי ידוע כשגוי עושה מעשה נתעב: גונב, רוצח וכיו"ב אזי העולם אומר שהוא אמנם לא בסדר, אך לא מאשימים את בני עמו, אבל כשיהודי (יעקב) עושה מעשה נתעב אזי הגויים אומרים שכל היהודים הם כאלה גנבים רוצחים וכיו"ב. וזהו שאמר המלאך ליעקב **"לא יעקב יאמר עוד שמך"** אם תעשה מעשה פסול, לא יאשימו אותך כאדם פרטי (יעקב) **"כי אם ישראל יהא שמך"** יאשימו את כלל ישראל.

האדם היחיד שאתה צריך להיות טוב יותר ממנו הוא האדם שהיית אתמול!

האוכל אורז כשיעור, וגם עוגה כשיעור, יברך על המחיה בלבד, ויכוון לפטור את האורז. (חזו"ע קפט)

האוכל עוגה ושותה יין, עליו לברך ברכת על המחיה ולכלול **"ועל הגפן ועל פרי הגפן, ואם כשבירך על המחיה שכח להזכיר על הגפן – יצא ידי חובה, ואין צריך לחזור לברך על הגפן ועל פרי הגפן, והוא הדין אם אכל אורז ומאכל אחר שברכתו על המחיה ובירך על המחיה – אינו מברך בורא נפשות (חזו"ע עמ' קפט).**

האם ראיתם אדם שעובד ברפת עשרים שנה ומתחיל לעשות "מווו..."? לא. ואיך יתכן שה"חברה" אינה משפיעה עליו? התשובה היא שמבהמות – אין סיכוי שישפיע! וכך יעקב, גר עם לבן ולא למד ממעשיו הרעים. מדוע? כי **"ויהי לי שור וחמור"** – התייחסתי ללבן כאילו הוא שור או חמור!...

